

Szerkesztőségi iroda: Nagybecskerek, Zápolya-utca 1-ső szám, hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő. Kiadóhivatal: Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája Nagybecskerek, Zápolya-utca 1. hová a hirdetések, az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők. Telefon 21. szám.

TORONTÁI

POLITIKAI NAPILAP.

Felolvas szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.

Nagybecskerek, 1904.

XXXIII. évfolyam. 52. szám.

Előfizetési árak: Egész évre ——— 24 kor. Félévre ——— 12 „ Negyedévre ——— 6 „ Egy hóra ——— 2 „ — Egyes szám ára 8 fill. —

Hirdetések a kiadóhivatalban fogadtatnak el. Azonkívül az összes hirdetési irodákban.

Megjelenik vasár- és ünnepnapok kivételével mindennap délután 5 órakor.

Péntek, március 4.

A magyar hadsereg.

Nagybecskerek, március 4.

(—z—y.) A most lefolyt delegacionális ülészek tanulságaként nagyon is jellemzően kidomborodik a feltékenység az osztrákok részéről.

Az osztrák delegáció tagjainak nagy része, mindenek felett a német néppárti és az u. n. nagy német párthoz tartozó elemek úgy nyilatkoztak, hogy az, a mit Magyarország a katonai téren kivivott, csak az első lépés az önálló magyar hadsereg felállításához, a közös hadsereg teljes kettészakításához.

A hadügyminiszter nagyon helyesen cselekedett, hogy ezeket a merész tulszokat a valódi értékükre szállította le. Akármily jól esnek is nemzeti öntudatunknak, ha az osztrák centralisták rémlátása alapos volna s akárhogyan méltányoljuk is a magyar szabadelvűpárt ismeretes programjában foglalt, most már a megvalósítás útján levő vívmányok értékét: rá kell mutatnunk arra a tényre, hogy a magyar képviselőház nagy többsége s a többség katonai programja az 1867-iki alapon áll, a közös hadsereget megszüntetni nem akarja, még kevésbé akarja kérdésessé tenni e hadsereg harcképességét, melyre az ország biztonsága érdekében szükségünk van.

A magyar parlament többsége azt akarja, hogy a paritás a hadseregben is érvényesüljön, a mi eddig nem történt meg. Azt akarja, hogy a közös hadsereg valóban közös legyen, mert eddig csak a papiroson volt az, a valóságban egészen osztrák.

Azok az osztrák delegátusok pedig, kik a magyar vívmányok ellen sikra szállottak, a kik a szerintök végveszélyben levő közös

hadsereg megmentéséért küzdöttek, tulajdonkép nem is a hadsereg közös jellegét féltik, nem is a hadsereg „harcképességének” fentartása mellett küzdenek, hanem féltik a hadsereg osztrák jellegét, küzdenek a német nyelvnek és befolyásnak fentartása mellett a hadseregben. Ebben a kérdésben nincs különbség a szabadelvű németek s a feudális osztrák ó-konzervatívok közt. Nagy anyagi érdekek, jelentékeny társadalmi befolyás és politikai hatalom függ attól, hogy a 17.000 tiszti állásnak négy ötödésze megmaradjon a mai elemek birtokában, melyeknek eddig mintegy egyedáruságát képezte. A magyar elemnek nagyobb terfoglalása a közös hadseregben az eddig birt anyagi előnyök, társadalmi állás és politikai hatalom egy nevezetes részének elvesztését jelenti ama bizonyos körökre nézve. Azért nem tetszik nekik, hogy az uralkodót sikerült megnyerni oly katonai program számára, mely, ha nem is rögtön, de biztosan és lépésről-lépésre utat nyit a hadseregben a magyar elemnek. A mostani delegációs ülészek megcafolta azt a sötét felfogást, hogy a megígért reformokból nem lesz semmi. Az uralkodó akarja s a katonai körök is elfogadták e reformokat, a kik nem akarják, s a kik nem tudnak ezekben belemenyődni, azoknak jellegzetes képviselői ott ülnek, ott szónokolnak az osztrák delegációban. Megismerjük őket. Az a remény, hogy ezeket az elemeket valaha meglehessen nyerni az 1867-iki dualisztikus államalakulás őszinte és becsületes végrehajtásának, hogy legyen bennük annyi önmegtartózkodás, hogy levonják a magyar államiság és a teljes paritás minden következményét, ne csak a papiroson, hanem az életben és a közösköknek nevezett összes intézmények-

ben, — ez a remény elenyészett. De ennek ellenére erősödött a bizalom, hogy ennek az osztrák tábornak nem fog sikerülni feltartóztatni a történelmi fejlődés ama természetes folyamatát, mely a magyar nemzetnek fokozatos érvényesülését, lépésről-lépésre való terfoglalását követeli és parancsolólag, ellenállhatatlan erővel keresztül is fogja vinni.

Hiába hirdetik osztrák ellenfeleink, hogy a magyarok el akarnak szakadni a dinasztától, hiába olvassák fel az 1848-iki függetlenségi nyilatkozatot, s állítják, hogy ez ma is a magyar politika végcélja, hiába hirdeti Körber a maga sugalmazott hirlapjai útján, hogy az obstrukció leszerelése és az ujoncok megszavazása azért nem sikerül, mert a magyarok se nem tudják, se nem akarják tett ígéretüket beváltani s titokban mind az obstrukcióval rokonszenveznek: ezeket az állításokat az irányadó tényezők ma már el nem hiszik s azért a mostani delegációs ülészek megszüldötték azt a hitet, hogy a hadsereg körében nem lehet többé feltartóztatni azt az átalakulást, melyhez az első lépések már meg vannak téve.

Mozgósítási hírek. Egyik bécsi lap két, nem éppen riasztó, de azért nyugtalanításra alkalmas mozgósítási hírt közöl, melyet kénytelenek vagyunk eredeti értékére redukálni. Az egyik hír az, hogy a hadügyi kormány sürgősen megrendelt a Danubius hajóépítő vállalatnál két dunai monitort, még pedig olyan föltételek alatt, amely e két monitornak a lehető legrövidebb idő alatt igénybevételére enged következtetni. A másik hír az, hogy ugyancsak a hadügyi kormány intézkedésére a Dunagőzhajózási Társulat egész hajóparkját koncentralja Budapestre mozgósítási célra. Ez a két hír, mint felhivatalosan jelentik, legalább így, nem felel meg az igazságnak. Az ugyan igaz, hogy a hadügyi kormány megrendelt két monitort,

A „TORONTÁI” tárcája.

A két mező.

(Hindu legenda.)

Volt két nagy, óriási nagy mező. Tiszta vizű patak csörgödzött köztük. Egy bizonyos helyen mindkét part szelid lankában ereszkedett alá, sekély gázlót képezve. Ez a hely csendes, átlátszó vizű tónak tetszett.

Az azurkék vizen át csillogva látszott az arany színű tófenék, a honnan lótsz-índák fakadtak. Rózsaszínű és fehér virágkelyhek usztak a tó nyugodt tükörén, körülrajongva szitakötők és pillangók ezreitől. A parti pálmák ágai között és fenn a magasban, ragyogó napsugártól övezve madarak énekeltek, hasonlóan kis ezüst csöngetyük zengéséhez.

Ime ilyen volt a két tájat elválasztó gázló. Az egyik az élet mezője volt, a másik a halálé.

Mindkettőt a fenséges és mindenható Brahma isten alkotta. A jóságos Visnura bírta az élet birodalmát, a halál birodalmát pedig bírta volt a böles Sivára. És mondá nekik: „Uralkodjatok ezen országok felett legjobb belátástok szerint”.

És elkezdett ekkor forni Visnu országában az élet. A nap fölkel, majd ismét lenyugodott, támasztva nappalt és éjszakát, a tengernek végtelen keble emelkedett és visszahúzódott; az égbolton esővel terhes felhők jelentek meg, a föld zöld ruhába öltözött . . . nyüzsgött ember és állat; s hogy minde megteremtés szaporodhassanak, megteremté Isten a Szerelmet, parancsul adván neki, hogy ő legyen egyuttal a Boldogság is.

Ezek után pedig Brahma maga elé idézte Visnut és mondá neki:

— Te már a földet tökéletesebbé nem teheted, minthogy pedig az égiekről én gondoskodom,

eredj pihenni, ezek a lények pedig, a kiket te embereknek nevezel, hadd szőjék életüknek fonálát a mi segélyünk nélkül.

Visnu engedelmessékedt Brahma parancsának. Ettől fogva az embereknek magukra hagyva kellett gondolkodniok és cselekedniök. Jó gondolataik örömben nyilvánultak, a rosszak szomorúságban; megdöbbenve veték észre, hogy az élet nem folytonos meglepedségtől áll, de hogy az a fonál, melyről Brahma beszélt, két takácsnak a munkája; az egyiknek ajkain mosoly játszik, a másiknak szemében könyesepp ragyog.

Paraszszal járultak Visnu trónja elé:

— Uram, sok bánatunkban nehéz az életet viselni!

— A szerelem meg fog vigasztalni. — Felelte az isten.

Erre békével hazamentek. A szerelem tényleg tovaüzte a bánatot, a boldogság révén, melyet adni nem volt fukar. Csakhogy a szerelem egyuttal az Élet megalkotója; és lett volna bár még oly nagy is Visnu birodalma, nem soká nem volt elég odu az erdőben, hogy befogadja a megsokasodott embereket, sem elég méz a sziklahasadékokban, sem elég gyümölcs a fakon, hogy enyhítse éhségüket.

Ektor a legbölcsebbek elhatározták, hogy kiirtják az erdőt, megművelik a földeket, bevetik gabonával és csinálnak aratást.

Igy született a Munka.

Kevés idő múlva mindnyájuknak munkába kellett állni, úgy hogy az többé már nemcsak föltétele volt a létnek, de az egész lét munkából állott.

Csakhogy a munka Fájdalmat szül és a fájdalom Fáradtságot.

S a tömeg újra megostromolta Visnu trónusát:

— Uram, — kiálta, kinyujtva feléje ezernyi karját — testünk elkorcsosult a munkában; csontjainkba vette magát a fáradtság, pihenni

szeretnénk, de a lét folytonos munkára kényeszerit.

És Visnu felelt erre:

A nagy Brahma nem engedte meg, hogy az életet továbbra is javítsam; de hatalmamban van teremteni valamit, a mi megszakítsa azt és ez által nyugalmat hozzon.

És megteremté az Álmod.

Az emberek örömmel fogadták az új ajándékot és nemsokára legtöbbrre becsülték mind-ama sok jó között, mit az Isten kezeiből kaptak. Alvás közben elszállt a gond, a kétségbeesés; alvás közben visszatért a csüggedő erő; az alvás gondos anyaként szárítá föl a bánat könnyeit, a feledés halgatag kódébe burkolva az álmodó fejét.

Az emberek lelkesültek az álomért, mondván:

— Légy áldott, te jobb vagy az ébrenlétnél!

Csupán azt veték szemére, hogy nem tart örökké, hogy követi a fölserkenés és ezzel újra kezdetét veszi a gond, a munka, a fáradtság. Ez annyira bántotta őket, hogy harmadszor is elmentek Visnuhoz.

— Uram, nagy és örökbecsű kincsét adtal nekünk, de adományod nem teljes. Tedd, hogy övökké tartson az álom.

Visnu megunva a sok zaklatást, haraggal vonta össze szemöldökét:

— Ezt én meg nem tehetem. De menjetek el a folyó gázlójához, a tulparton megtaláljátok, a mit kerestek.

A tömeg megfogadva az istenség parancsát, azonnal elment a kis tóhoz, távolról vizsgálva a másik partot. A virágtól övezett kristálytisza, nyugodt kis vízmedence másik oldalán a Halál mezője terült el, Siva birodalma. Itt nem kelt föl a nap, se le nem nyugodott, nem volt sem nappal, sem éjszaka: e helyett az egész tér egyöntetű lilaszín fényben derengett. A tárgyak nem vetettek árnyékot, a derengő fény betöltve

vetlen a
a bat-
es) kiter-
g három
épülettel
dó. =

megye.
adár urnak
jövahagyás
és 3. éves
an eladó,
nyanott
bszi repce.
(221—2.1)
irodában.

ir. államvasutak.
zás
agba Budapest—
r-Horvát Tengeri
Velence, illetve
gőzhajóin.
ndje.
szavonásig.
lencébe minden
8 óra 15 p.kor.
nconába minden
rekor és minden
perkor.
Fiuméba minden
este 8 órakor.
Fiuméba minden
minden sz o m-

indulás a Szt.-
el együtt:
gyorsvonat I. osztály
Személy
vonat III.
40:00 30:00 16:00
22:45 87:80
79:80 58:10 32:50
95:55 69:10 38:95
24:60 89:25
34:55 95:70
44:05 102:40
76:25 55:90 31:05
16:30 83:65
06:85 77:05 43:60
19:00 85:45
80:05 58:25 32:90
95:40 69:00 38:90
51:40 37:40 19:50
03:80 73:50 41:20
80:60 58:00 31:80
30:20 93:10 54:90
két korona után-

ban Fiuméből—
16 kor.
12
6
est—Fiume közt
amint Velencébe
Bari, Brindisi,
0, illetve onnan
n csatlakozásban
gőzhajók kikötő-
ulnak.
ponkint indulnak
4 gyorsjárat és
ovicba, Raguzába
e az „Utmutató”-

sítható körutazási
mások, ugyszin-
zponti menetjegy-
továbbá a Cook
Budapesten és
felvilágosítások
Az igazgatóság.
tatik.)

a Danubiusnál, de erre az adott okot és alkalmat, hogy a delegáció határozata kötelezővé tette a kettős monarchia dunai flottájának két hajóval szaporítását — amde a megrendelés mozgósítási cél nélkül történt. Mert mindenekelőtt a megrendelésnél semmiféle olyan föltétel ki nem köttetett, mely a rendkívüli sürgőséget indokolni, másrészt egy ilyen monitor megépítésének ideje legalább másfél esztendő, annyi időbe tehát a két monitornak az elkészülte is bele fog kerülni; ebből tehát mozgósítási izgalmat következtetni most, teljes képtelenség. Ami a Dunagőzhajózási Társaság hajóparkját illeti, a félhivatalos jelentés konstatálja, hogy annak készenléte helyezése iránt a társaság semmiféle felszólítást nem kapott, de erre nem is volt, vagy volna szükség, mert ez a társaság szerződészerűleg köteles egész hajóját a hadügyi kormány rendelkezésére bocsátani, mielőtt mozgósításra kerül a sor. De erről most szó sincs.

HIREK.

Tájékoztató.

A gőzfürdő (telefon 118. szám) minden nap reggeli 10 óráig kezdve délig az urak részére nyitva van; hölgyek részére minden kedden és pénteken déltől 6 óráig délután; ugyanazon napokon este 10-től 11-ig urak részére is. Vidéki hölgyek részére minden nap délből gőzfürdő. A kádfürdő egész nap nyitva marad.

— **A megyés püspök utja.** Dessewffy Sándor v. b. t. tanácsos, megyés püspök, a ki tudvalevőleg San-Remóban üdül, az eddigi intézkedésektől eltérőleg, továbbra is San-Remóban marad és onnan fog az általa Rómába vezetendő zarándok-csapatot vezetni. A megyés püspök különben igen jól érzi magát és titkára, Pacha Ágost pápai kamarás kíséretében naponta hosszabb sétákat tesz.

— **Miniszeri biztos.** Tallián Béla m. kir. földmívelési miniszter a törökbecsei ármentesítő és belvízvezető társulat önkormányzatát felfüggesztette és Jankó Ágoston alispánt a társulathoz miniszeri biztossá nevezte ki. A felfüggesztésről a miniszter természetesen értesítette a társulatot is s leiratában konstatálja, hogy a miniszeri biztos kiküldését az osztályozás függő kérdésének rendezése és a társulat pénzügyi zavarai tették szükségessé.

— **Tanácsülés.** Nagybecskerek város tanácsa ma délután 3 órakor dr. Perisics Zoltán polgármester elnöklésével ülést tartott, melyen több folyó ügyet intéztek el.

— **A szabad liceumból.** A nagybecskereki szabad liceum vezetősége tegnap este értekezletet tartott. Az értekezleten Knyaskó Lajos igazgató mindenekelőtt a vezetőség köszönetét fejezte ki mindazoknak, akik a vasárnapi irodalmi matinén

közreműködtek. Azután bejelentette, hogy március 6-ikán Mencezer Lipót tart felolvasást a polgári iskola dísztermében, a következő vasárnapon március 13-ikán pedig Czeglédy István segéd-tanfelügyelő tart előadást az Elmer-féle helyiségben. Elhatározta az értekezlet, hogy a liceális szezonnak mintegy befejezésül még egy nagy-szabású irodalmi matinét rendez, melyen egyik országos kitűnőségünk fog közreműködni. Az értekezlet a matiné előkészítésére bizottságot küldött ki. Bejelentette végül az igazgató, hogy Szentkláray Jenő, a temesvári Arany János-társaság kitűnő elnöke levelet intézett hozzá, melyben azt az eszmét veti föl, hogy az Arany János-társaság alkalmas időben átrándulna Nagybecskerekre s itt felolvasást rendezne. Az eszmét az értekezlet nagy örömmel fogadta s megbizta Knyaskó igazgatót, hogy ez irányban lépjen érintkezésbe az Arany János-társaság vezetőségével.

— **A jegyzői szigorlat.** A nagybecskereki közg. tanfolyamon most volt a jegyzői szigorlat. A szigorlaton hét jelentkező közül a következőket képesítették: Ardeleami Panteleimon, Halász János, Malbaski Keresztély, Pethő Károly, Riesz János, Vasziliievics László.

— **Utóállítás.** A nagybecskereki Rezső-laktanyában holnap délelőtt 9 órakor utóállítást tartanak.

— **Halálozás.** Guttman Dávid nagybecskereki kereskedő tegnap reggel szélütés következtében hirtelen meghalt. Az elhunytat ma délután 3 órakor temették el nagy részvét mellett a kinizsítai gyászházból. A gyászszertartást dr. Klein Mór főrabbi végezte, aki szép beszédben bucsúztatta el az elhunytat.

— **Március 15.** A módosi polgári olvasóegylet elhatározta, hogy március 15-ikét — mint minden évben — az idén is hazafiasan megünnepeli. Az ünnepély sorrendjét a következőkben alapították meg: Délelőtt a kaszinó helyiségeiben, a kaszinó által rendezendő felolvasáson való részvétel, honnan az egylet a kaszinóval együtt a milleniumi szoborhoz vonul, melyet az egylet nevében Kun György 48-as honvéd megkoszorúoz. Este az olvasóegylet saját helyiségében hazafias ünnepély tartatik, melynek műsora a következő: 1. Himnusz: éneklő a dalegylet. — 2. Magyar felolvasás: tartja dr. Schimpl János. — 3. Kossuth nóták: éneklő a dalegylet. — 4. Petőfi költemény Manné Bodrossi Elzától: szavalja Napholez György. — 5. Német felolvasás: tartja Bodrossi Károly. — 6. Szózat: éneklő a dalegylet. — Az ünnepélyt az egylet helyiségében bankett követi.

— **Kosárfonó tanfolyam.** A torontálmezei gazdasági egyesület Itvaronokon hathetes kosárfonó tanfolyamot tartott. Ezen tanfolyamot a községi előjáróság élén Boleszny József kör-

jegyzővel és Fáy József bíróval ünnepélyesen zárta be folyó hó 2-án, midőn a 20 tanuló nemcsak gyakorlatilag mutatta be szerzett ügyességét, hanem a készített tárgyakból díszes kiállítás is rendezett.

— **Hidavatás.** Arany János a „Hidavatás” című gyönyörű költeményében megénekelte a budapesti Margithidat, mikor az első halottja föl-avatja a hidat s a Duna sötét árjának áldozatai vad orgiával ünneplik a hidavatást. . . A mi kis hidunk még készen sincs és tegnap már fölavatta halálával az első áldozat. Nem is öngyilkos, hanem a munka áldozata. Ott kalapált a hideg szélben a hid vörös vázán s verte a tüzes szegeket a vastestbe. Hetek óta sziszeg, jajgat a víz a kalapács alatt s talán mindennap forralta magában a boszút, míg végre tegnap rázott egyet magán s beledobta a Bégába a kalapáló munkást, aki bizonyára nem gondolt arra, hogy a víz ott a part közelében menthetlenül elnyeli s hiába sietnek segítségére társai, az összegyűlt emberek, holttestével ő avatja föl a kis Bégahidat. És ejfelen, „amint az óra csengve hongva, ki vékonyan üt ki vastagon”, a Béga sötét víztömegéből fölkeltek az árnyak s fölavatták a kis Bégahidat is. . .

Tegnap délután öt óra tájban történt ez a szerencsétlenség a kis hidnál, a hol Linebach Ferenc nagybecskereki munkás munkaközben valószínűleg leszédült a hidról s előbb az állványra bukott, majd innen belezuhant a Bégába. Az építés vezetőség úgy látszik maga sem hitte, hogy ilyen kis hidnál ennyi ember jelenlétében baj történhet, mert ennek megállítására nem tett meg minden óvatintézkedést s így azután, mire a hideg vízben fuldokló embernek segítségére mentek, azt egyre jobban húzta le a víz s nemsokára csak üveges szeméi meredtek a hid vörös teste felé, amely az ő halálát kívánta áldozatul. Azután eltűnt az ember a hullámok között, a melyek zuga vitték holttestét tovább. A hidnál meg a partokon pedig kapkodtak és tanácskoztak az emberek, míg a vörös hid kejárul és elégedetten meredt az esthomályba. . .

A szerencsétlenül járt munkás családosa ember, gyermeke van s így özvegye elvesztette kenyérkeresőjét. Az özvegy nyomorának pillanatnyi enyhítésére Perl Mihály felső kereskedelmi iskolai tanár nyomban gyűjtést is indított s néhány koronát már összehozott. Így adakoztak: Knyaskó Lajos, Urhegyi János, Gróf Vilmos, Cseh Elek, Perl Mihály, Szalaváry Ede, Kovács N. 1—1 koronát. Összesen 7 koronát, a melyet szerkesztőségünkhez küldtek be. Az összeget rendeltetési helyére juttatjuk.

— **Egy bíró tragédiája.** Nagyikindáról írják: Márkus József, a nagyikindai kir. járásbíró, albirája már régóta betegeskedik s a hatalmas termetű, robusztus ember napról-napra fogy oly mértékben, hogy környezete már rég komoly idegbetegséget gyanított. Baja egyre súlyosbodott s végre a szerencsétlen ember elméjében is megháborodott. Betegsége utóbbi időben oly mértékben lépett fel, hogy családjára és környezetére nézve közveszélyessé vált, miért is tegnap a lipótmezei országos tébolydába kellett szállítani.

— **Rejtélyes halál.** A minap Ó-Léc községéből Sofron Károly ottani lakos nyomtalanul elveszett. Az eltűntet néhány nap múlva Bóka község határában a vonat mentén húzódó árok vizében holtan megtalálták. Minthogy a víz oly sekély, hogy abban redes körülmények között felnőt egyén el nem merülhet, nem lehetetlen, hogy a szerencsétlen boszúnak esett volna áldozatul. A hatóság folytatja a vizsgálatot.

— **Patkánymérget evett.** Constantmajorból egy kis gyermek szomorú végeről adnak hírt. A majorban a patkányirtó strichnimérget rakott el, a melyet Hajas József béresnek kis gyermeke megtalált és evett belőle s a gyorsan beadott hányató szerek dacára meghalt. A hatóság megindította a vizsgálatot, hogy kit terhel a szerencsétlenségért felelősség.

— **Betűró inasgyerek.** Römer Henrik szent-huberti gyógyszerész gyógyszerárának asztalfőjét a minap, míg ő a melekhegyiségre tért, feltörték és hét korona arópánzt elvittek belőle. A csendőrség a tettest Krettler József náköfalvi illetőségű mézárósinas személyében Seol-tour községben kinyomozta. A gyerek be is ismerte a lopást, de a pénz már nem volt nála, mert elmulatta.

— **Gyilkosság az istállóban.** Liget községben az elmúlt éjjel borzalmas gyilkosság történt, mely igazolomban tartja a község egész lakosságát. Reggelre kelve ugyanis meggyilkolta halva találtak egy Zamfir Márton nevű 18 éves kocist

mindent, úgy látszott, mintha ez a fény a dolgok lényegét képezné. De a táj mégsem volt pusztaság: a láthatárt dombok és völgyek szegélyezték. A dombokon terebélyes fák állottak, befutva folyondárral; borostyán és szőlő zöldelt a sziklák között. De a sziklák, a fatörzsek, a növények között áttetszők voltak, mintha csak sűrített fényből volna alkotta. A folyondár levelein a korai hajnal pirkadása játszott. Itt minden bűbajos volt, megédesítve valami méla ragyogással, mely az Élet mezőiről hiányzott. A tiszta légből szellőcske sem lebbent, a virágok kelyhe meg nem hajolt, a levelek meg nem rezzent az ágon.

A tömeg, mely nagy zsbongva ért a part-hoz, elhallgatott a mozdulatlan, lilaszínű világ láttára. Suttogását is alig lehet hallani.

— Milyen nyugalom van odaát! Minden fényben uszik!

— Igen, ott a béke honol, az örökös álom. . .

Végre a legfáradtabbak így szóltak:

— Menjünk, keressük fel az örökös álomot. . .

Béleptek a vízbe. Az irisz-színű tükör ketté vált előttük, hogy mintegy megkönyítse átkelésüket. A parton maradtok, fajjalva a válást, vissza akarták hívni a távozókat; de azok közül egy sem fordítá vissza fejét, könnyű léptekkel haladtak előre, mind jobban-jobban elbűvölve a gyönyörű táj varázsától.

Az Élet partján maradtok láthatták, mint válik a távozók teste mind fényesebbé, átlatzóbbá, könnyebbé, sugárzóbbá, anyagiatlanabbá, míg végre egészen eltűnik, összefolyva a Halál mezőit betöltő általános fenynyel.

A túlpartra érkeve leheveredtek és nyugalom szállt rájuk a virágok között, a fák tövében és a sziklák közelében. Szemeik zárva voltak, de arcuk nemcsak végtelen nyugalmat, de akkora boldogságot áruít el, a minőt az Élet mezőin még a szerelem sem adhat.

Ezt látva az első parton maradtak, gondolkák magukban:

— Siva országa jobb és boldogabb.

És mind többen mentek át a tulsó partra. Ez volt a vágya az öregnek, az erőteljes férfinak, a férjnek, a feleségnek, az anyának gyermekeivel együtt, serdülő ifjúnak és viruló szüzeknek. Végre is millió és millió egyén tolongott a szűk átjárónál, úgy hogy az Élet mezőit kezdtek teljesen elnéptelenedni.

Visnu, kinek földadata az Életet védelmezni, megrémült, látva, hogy mit eredményezett egy haragos pillanatban adott tanácsa. Aggódva fordult a mindenható Brahmához:

— Teremtő, jövel az Élet oltalmára. Olyan széppé, boldoggá, fényessé telted a Halálnak országát, hogy az én királyságomat mindenki elhagyja.

— Senki sem marad? — kérde Brahma.

— De igen, Uram, egy ifju és egy leány, a kik végtelen szerelmükben inkább lemondtak az örök békeségről, sem hogy lehunyva szemüket, egymást többé ne láthassák.

— Mit kívánsz?

— Tedd kevésbé csábítóvá és kevésbé boldoggá a Halál birodalmát, különben ezek ketten is el fognak hagyni égenemet, mielőtt szerelmök tavasza elmúlt.

Brahma gondolkodott, azután így szólt:

— Nem, Siva országnak szépségét és boldogságát meg fognom hagyni és az emberek ezennel is átmehetnek egyik parttól a másikra, de az átkelés nem lesz oly kellemes, mint eddig: így az Élet biztosítva lesz.

Ezt mondván, áthatóhatlan, sűrű fátölyt szőtt a sötétségből; azután teremtett két iszonyt keltő szörnyeteget, elnevezte az egyiket Fajdalomnak, a másikat Borzadalomnak és meghagyta nekik, hogy a fátölyt kifeszítve tartsák a gázló elé.

Azóta ismét megteltek a Visnu mezői, mert bár a halál birodalma fényes, nyugodt maradt, az emberek irtóznak az átjárótól.

Sienkiewicz Henrik.

az istállójában és minden jel arra mutat, hogy a szerencsétlen embert orozva gyilkolták meg. A csendőrség letartóztatta a szerencsétlen áldozat egyik vetélytársát, Csimpoka Juon kocsist, a kiről kiderült, hogy véres boszút esküdött Zamfir ellen azért, mert az tőle kedvesét elszerezte. Csimpoka, bár mindent tagad, mégis minden jel arra mutat, hogy ő követte el a gyilkosságot. A vizsgálat folyik.

Gazdák, ha nagy terméshez akarnak jutni. Mauthner-féle magvakat vessenek. Idei árjegyzékét, mely 226 oldalra terjed, *Mauthner Ödön* cs. és kir. udvari magkereskedése Budapesten, Rottenbiller-utca 33., mindenkinek ingyen megküldi. A kitünően tisztított, legnagyobb csiraképességgel bíró, fajtiszta magvak árai alacsonyok. Különösen fölemlítendők az impregnált takarmányrépamagvak és a legnemesebb gabnafélék dus választéka.

TÁVIRATOK.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése március 4-én.

Távirati tudósítás.

Budapest, március 4.

A képviselőház ma délelőtt ülést tartott, melyen napirend előtt Bakonyi Samu még mindig a delegációs dolgokat feszegette és azokat közjogi sérelmeknek mondotta. Miután még tiltakozott a bécsi minisztertanács ellen, őva intette a miniszterelnököt az erőszakról, mert arra részükről is e öszak lesz a felelet.

Most következett a napirend, az ujoncmegajánlási javaslat tárgyalása.

Nyiry Sándor honvédelmi miniszter kéri az obstruáló képviselőket, hagyjanak fel küzdelmükkel, mert az valóban nem járja, hogy 30.000 póttartalékos párttaktikák áldozata legyen. Tegyük lehetővé, hogy az alapítványi helyekre vonatkozólag betervezett törvényjavaslat mielőbb törvényerőre emelkedjék. Kijelenti, hogyha az ujoncokat behívják, a póttartalékosokat azonnal hazabocsájtják. Ha azonban az 1904. évi ujoncjutalékot a Ház nem ajánlja meg, akkor az utolsó évüket szolgáló katonák mint első évfolyambeli tartalékosok újra behivatnának. Ne használják föl tehát annyi ezer ember sorsát párttaktikai célokra.

Olay Lajos: Igaza van.

Rákosi Viktor: Jobb, ha átmegy Nyiryhez.

Nyiry Sándor honvédelmi miniszter újra kéri az ellenzékét, hogy juttassa az országot abba a helyzetbe, hogy védképessége biztosítva legyen. (Élénk helyeslés jobbról.)

Ezután a záróbeszéd kerütek sorra.

Tóth János záróbeszédében ismételtén elfogadni kérte indítványát, Szederkényi Nándor pedig Tisza tegnapi beszédmodorát kritizálja.

Az orosz-japán háború.

A szárazföldi helyzet.

Budapest, március 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Londonba érkező hírek szerint 1500 orosz Hairönnél megszállotta a kerületi hatóság épületeit.

Budapest, március 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Egybehangzó jelentések megerősítik, hogy legutóbb Pjong-Jangnál az oroszok vereséget szenvedtek.

A helyzet a tengeren.

Budapest, március 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Mint Londonból táviratozók, a port-arthuri kikötőből ismét felbukkanni látták a japán hajóhadat. Port-Arthurban attól tartanak, hogy a japán hajóhad újból bombázni fogja a kikötőt.

Budapest, március 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Mint Vladivosztkból sürgönyzik, az ott veszteglő hajóraj megkísérelte, hogy a kikötőt körülvevő jégtömeget áttörje, a kísérlet azonban nem sikerült, sőt e közben az egyik hajó meg is sérült.

Khuen-Héderváry gróf a király személye körüli miniszter.

Budapest, március 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) A király Khuen-Héderváry Károly gróf volt miniszterelnököt kinevezte személye körüli miniszterre. A kinevezést a hivatalos lap legközelebbi száma közli. Hír szerint Khuen-Héderváry Károly gróf nem veti magát alá új választásnak, de legközelebb Temesvárra megy és választói előtt nyilatkozni fog.

A helyzet.

Budapest, március 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) A képviselőház folyó-óján élénk megbeszélés tárgyát képezi a politikai helyzet. A disszidensek köréből akció indult meg, hogy Tiszát lebeszéljék a házszabályrevíziót célzó javaslatának benyújtásáról. Híre jár, hogy Tisza gróf a szabad-elpárt ma esti értekezletén nem fogja tervét előterjeszteni, hanem ezt még néhány napig elhalasztja.

A kultuszminiszter utja.

Budapest, március 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Berzeviczy Albert vallás- és közoktatási miniszter, aki tegnapi Letits György, temesvári gör. kel. szerb püspök eskütételénél működött közre Bécsben, ma onnan Budapestre visszaérkezett.

A szabadelpárt értekezlete.

Budapest, március 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Az országgyűlési szabad-elpárt ma este 7 órakor a pártkör helyiségében értekezletet tart.

Királysobrok Vas megyében.

Buda, est, március 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Mint Szombathelyről jelentik, a vas megyei Rohonczon Szájbely Gyula orsz. képviselő és udvari tinácos saját költségén 2 bronzból öntött szobrot állíttat fel, melyek egyike Ö felségét, a királyt, a másik pedig boldogult Erzsébet királynénkat ábrázolja. A talapzat sötét márványból a ráhelyezendő Szájbely-család cimere pedig karrarai márványból készül. Az egész szobormű rajza melyet a megbízott szobrász készít, legközelebb a kabinet-irodának jóváhagyás végett benyújtják.

A szombathelyi püspök Rómában

Budapest, március 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Mint Szombathelyről jelentik, István Vilmos szombathelyi püspök március 7-ikén Rómába utazik s az új pápánál tisztelegni fog.

A belügyminiszterium sikkasztója.

Budapest, március 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) A budapesti törvényszék ma délelőtt kezdte el tárgyalni Kádár Kálmán belügyminiszteri segédhivatali igazgató bűnügyét, aki 104.637 koronát elszikkasztott.

A milliómos gyilkosa.

Budapest, március 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Aradró jelentik: Ismeretes, hogy a bíróság elrendelte a milliómos Ujhelyi Lipót gyilkosának Márik János elmebeli állapotának megvizsgálását. A vizsgálat ügyében az országos igazságügyi orvosi tanács most küldötte le határozatát az aradi törvényszékhez, mely szerint a legfelsőbb egészségügyi forum megállapította Márik János beszámíthatatlanságát. Ennek alapján a gyilkost, aki most fogva van, szabadlábra helyezik, illetőleg elmeorvosintézetbe szállítják.

Agyonütötte a fa

Budapest, március 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Mint Nagyváradról jelentik, a biharmegyei Janka község erdőségében tegnap halálos szerencsétlenség történt. Major Sándor negyvenkét éves vajdai lakos dolgozott az erdőben, fa irtással foglalkozott. Egy hatalmas fát akart éppen ki-dönteni. Munkája közben azonban nem járt el elég óvatossággal, a fa ráesett s agyonütötte.

Budapesti gabonatözsde.

Budapest, 1904. március 4.

A készárutizlet hivatalos árjegyzései:

Buza	Kilós	50 kilogr. ára		Kilós	50 kilogr. ára	
		kor-tól	kor-ig		kor-tól	kor-ig
Tiszavidéki uj	76	8.50	8.75	80	8.85	9.10
Pestvidéki uj	76	8.45	8.70	80	8.80	8.95
Bánsági uj	76	8.40	8.70	80	8.0	8.90
Bácskai uj	76	8.50	8.75	80	0.—	0.—

		Kilós	50 kilogr. ára
Rozs	uj elsőrendű	70-75	6.75
	„ másodikrendű	—	6.65
Árpa	„ takarmány	60-62	5.95
	„ égetni való	62-64	5.85
	„ sörfőzésre való	64-66	0.—
Zab	—	39-41	6.—
Tengeri ő	bánsági	—	5.85
	másnemű	—	0.—

Határidő-üzlet.

Budapest, március 4. (A nagybecskereki Lloyd-társulat táv.) A mai tözsdén az árak kisebb-nagyobb mértékben csökkentek. Déli zárlatkor a következő árakat jegyezték:

Buza (áprilisra 1904.)	8.63
Buza (októberre 1904)	8.45
Tengeri (áprilisra 1904.)	5.43
Zab (áprilisra)	—
Zab (októberre)	—
Rozs (áprilisra)	—
Rozs (októberre)	—

Közgazdaság.

Ingtatlanok forgalma.

Nagybecskerek város területén 1904. évi február hó 26-tól 1904. évi március hó 3-ig terjedő időszakban a következő ingatlanszállás történt:

Steckhardt Ferenc és Etelka tulajdonát képező 397. öi. számú házat megvette Anna Albert és Mária 5000 koronáért.

Gyukits Mihály és Vukozava tulajdonát képező 1026. öi. számú házat megvette Kosz Magdolna 3200 koronáért.

Bugyi István és Jozefa tulajdonát képező 1 hold szőlőt megvette Palik István és Emma 940 koronáért.

Gospics Károly és Éva tulajdonát képező 1912. öi. számú házat megvette Derler Emma 1600 koronáért.

Piaci árak.

Hivatalosan feljegyeztették a Nagybecskereken, 1904. évi március hó 4-én megtartott heti vásár alkalmával:

Buza	50 kilogramm	8.50 korona
kétszeres	6.80	
rozs	5.50	
árpa	4.80	
zab	6.—	
kukorica	5.60	
	5.40	
repece	10.—	
széna I.	3.—	
„ II.	2.50	
szalma I.	1.50	
„ II.	1.—	
burgonya 50	1.75	
marhahús I. 1 kilogr.	1.04	
„ II.	0.95	
borjú hús	1.20	
disznó hús	1.12	
juh hús	0.80	
zsir	1.80	

Felelős szerkesztőnk távollétében a szerkesztésért felelős: SOMFAI JÁNOS.

Vonatok érkezése és indulása

Nagybecskerekre, illetve Nagybecskerekéről.

Érvényes 1903. október hó 1-től.

Érkezik:

a) A nagybecskereki pályaudvarra
 Temesvár, Versecz, Zombolyáról: délelőtt 9 óra 33 p.
 Pancsováról: délután 5 óra 55 p.
 Budapest—Szegedről: reggel 7 óra 22 p.; délután 4 óra 35 p.
 Budapest—Nagykikindáról: este 9 óra 53 p.

b) A nagybecskerek-bégaparti pályaudvarra:
 Zombolyáról, Verseczről, Alibunáról és Temesvárról: este 7 óra 15 p.
 Mődösről: minden kedden, pénteken és vasárnapon reggel 6 óra 23 p.
 Pancsováról: reggel 7 óra 23 p.
 Zombolyáról: (keskenyvágányú vonal) reggel 8 óra 23 p. este 6 óra 55 p.

Indul:

a) A nagybecskereki pályaudvarról:
 Zombolya, Temesvár, Verseczre: délután 4 óra 45 p.
 Pancsovára: délelőtt 8 óra 23 p.; délután 6 óra 20 p.
 Szeged—Budapestre: d. e. 11 óra 12 p.; este 6 óra 46 p.
 Nagyikinda—Budapestre: reggel 6 óra 7 p.

b) A nagybecskerek-bégaparti pályaudvarról:
 Temesvár, Versecz, Antal falva—Pancsova és Alibunarra: reggel 3 óra 33 p.
 Zombolyára: (keskenyvágányú vonal) reggel 3 óra 58 p.; délután 5 óra 10 p.
 Mődösra: minden kedden, pénteken és vasárnapon délelőtt 11 óra 38 p.

Halló!

OLCSÓ GALAMBOK!

10 drb angol-golyvás, fehér.
kék- és vörös-jelzett . . . a párja 8-7 kor.
4 drb Staarenhalse . . . a párja 6 kor.
10 drb angol-paroklyás.
fehér és sárga . . . a párja 5-6 kor.
Azonkívül vannak még különféle fajtából páratlanok.
Vidékre utánvéttel küldök.

ROSENFELD MÓR
Nygybecskerek, Temesvári-utca.

(223-31)

Meghívás.

Az 1898: XXIII. t. c. alapján alakult Országos Központi Hitelszövetkezet kötelekésbe tartozó tor. szécsányi hitelszövetkezet, mint az Országos Központi Hitelszövetkezet tagja, 1904. évi március hó 13-án d. e. 10 órakor a község ház tanácstermében

rendes közgyűlést

tart, melyre a tagok az alapszabályok 35. §-a értelmében meghívotnak.

Napirend:

1. Mult évi üzleteredményről szóló jelentések tárgyalása.
2. Zárszámadások megvizsgálása és a felmentvény megadása.
3. Mérleg megállapítása.
4. Tiszta jövedelemről való rendelkezés.
5. Az igazgatóság 2 tagjának választása.
6. Felügyelő-bizottság 2 tagjának választása.
7. Alapszabályok módosítása.
8. Netaiáni indítványok.

1903. évi december hó 31-én a tagok száma 408, üzletrészeinek száma pedig 881 volt; az év folyamán belépett 47 tag 81 üzletrésszel, kilépett 16 tag 30 üzletrésszel.

A felügyelő-bizottság által megvizsgált évi mérleg a szövetkezet helyiségében kifüggesztetett és mindenki által megtekinthető.

Kelt Tor.-Szécsány, 1904. február hó 18-án.

(225-1.1)

Az igazgatóság.

163.348/1903. szám.

M. kir. államvasutak

Legolcsóbb utazás

Olaszországba és Dél-Franciaországba Budapest—Uj-Donbovar—Fiumén át a Magyar-Horvát Tengeri Gőzhajózási-Társaság Fiume és Velence, illetve Ancona közt közlekedő gőzhajóin.

Hajójáratok menetrendje.

1903. november hó 1-4-16 visszavonásig.

1. Indulás Fiuméből Velencébe minden kedden és szombaton este 8 óra 15 p.kor.
2. Indulás Fiuméből Anconába minden hétfőn reggel 7 óra 30 perckor és minden csütörtökön este 8 óra 15 perckor.
3. Indulás Velencéből Fiuméba minden hétfőn és csütörtökön este 8 órakor.
4. Indulás Anconából Fiuméba minden szerdán reggel 7 órakor és minden szombaton este 8 óra 30 perckor

Menettartam 10 óra.

Velencében érkezés és indulás a Szt.-Márk-téren.

Menetidjok

a hajó-átkelési illetékekkel együtt:

Honnan	Hová	Pénz-érték	Gyorsvonat			Személyvonat III.
			I.	II.	III.	
Budapest	Velence vagy Ancona	kor.	40-00	30-00	16-00	
	Cannes	franc	122-45	87-80		
	Firenze		79-80	58-10	32-50	
	Genova		95-55	69-10	38-95	
	Grasse		124-60	89-25		
	Lyon-Perrache		134-55	95-70		
	Marseille		144-05	102-40		
	Milano		76-25	55-60	31-05	
	Menton		116-30	83-65		
	Napoli		106-85	77-05	43-60	
Bécs	Nizza		119-00	85-45		
	Róma		80-05	58-25	32-60	
	Torino		95-40	69-00	38-90	
	Velence vagy Ancona	kor.	51-40	37-40	19-50	
Berlin		márka	103-80	73-50	41-20	
	Breslau		80-60	58-00	31-80	
	Hamburg		130-20	93-10	54-90	

A gőzhajókon egy ágyért két korona után-fizetendő.

A hajó-átkelési díj magában Fiuméből—Velencébe vagy Anconába:

Diszterem hálóléssel együtt 16 kor.
I. osztály 12 .
III. (fedélzet) 6 .

A gőzhajóknak a Budapest—Fiume közt közlekedő gyorsvonatokkal, valamint Velencébe és Anconába a Róma, Nápoly, Bari, Brindisi, Bologna, Milano stb. felé induló, illetve onnan érkező olasz vonatokkal közvetlen csatlakozásban állanak. Fiuméba a vonatok a gőzhajók kikötő-helyéig közlekednek s onnan indulnak.

Fiuméből—Dalmáciába naponként indulnak gőzhajók, ezek közül hetenkint 4 gyorsjárat és pedig: Zarába, Spalatoba, Metkovicba, Raguzába és Cattaróba, melyek menetrendje az „Utmutató”-ban foglaltatik.

Menetidjegyeket és csoportosítható körutazási jegyeket a fent megnevezett állomások, ugyszintén a magyar kir. államvasutak központi menetjegy-irodái Budapestben és Bécsben, továbbá a Cook Tamás és fia cég utazási irodái Budapestben és Bécsben adnak ki, ahol a kívánt felvilágosítások is megadatnak.

Budapest, 1903. november hóban.

Az igazgatóság.

(Utánnnyomás nem díjaztatik.)

Mélt. gróf Karátsonyi Aladár urnak beodrai gazdaságában jóváhagyás fentartása mellett 1., 2. és 3. éves 130 hektó bor van eladó, ugyszintén eladó ugyanott 40 mm. tavaszi és őszi repce.

Bővebbet

(221-2.2)

a gazdasági irodában.

Szeged—nagykikinda—nagybecskereki h. é. vasut.

Érvényes: 1903. évi október hó 1-étől.

Oda				Szeged—Karlova—Nagy-Becs-kerek.				Vissza			
Sz.-v.	Sz.-v.	Sz.-v.	V.-v.	8.				V.-v.	Sz.-v.	Sz.-v.	Sz.-v.
4402	4404	4406	4414					4413	4405	4403	4401
I-III.	I-III.	I-III.	I-III.					I-III.	I-III.	I-III.	I-III.
650	1010	815	230	ind. Budapest ny. p. u.			érk.	125		740	718
915	1134	985	351	„ Czegléd			érk.	1206		627	458
1033	1205	1099	426	„ Keekemét			érk.	1131		548	821
1045	1233	1085	453	„ Kis-Kun-Félegyháza			érk.	1104		522	717
1227	1120	1120	407	„ Szeged-Rökus			érk.	1030		426	243
145	1201	605	ind. Szeged			érk.	834		357	1232	
155	1211	618	érk. Szóregh			ind.	820		345	1220	
156	1212	619	ind. Szóregh			érk.	819		344	1219	
203	1220	629	*0- és Uj-Szt.-Iván				810		335	1211	
217	1232	645	*Gyála				754		323	1157	
224	1239	700	Szerb-Keresztur				745		315	1149	
248	105	735	Törökkanizsa				720		257	1130	
302	119	755	Szanád				649		235	1110	
312	128	821	Csoka				635		224	1094	
325	141	840	Tisza-Szt.-Miklós				604		210	1044	
339	155	904	Pádé				545		155	1029	
353	209	920	*Esztermajor				522		138	1013	
405	221	937	Bocsár				508		127	1001	
415	231	948	érk. Karlova (9.)			ind.	455		115	949	
V.v. 4412			1081	érk. Nagy-Kikinda (9.)		ind.	350		1158	V.v. 4411	
I-III.	155	718		ind. Nagy-Kikinda (9.)		érk.		841	148	I-III.	
320										1081	
444	246	802	ind. Karlova (9.)			érk.		754	100	928	
459	256	812	Beodra					745	1251	918	
510	306	822	*Vinceér					735	1241	906	
538	327	845	Török-Becse-Arac					715	1221	883	
625	345	903	Kumán					657	1203	754	
647	404	922	Melencze					643	1149	736	
705	420	938	Elemér					622	1128	708	
722	435	953	érk. Nagy-Becs-kerek (1. 2.)			ind.		607	1112	645	
1213	920		érk. Pancsova-Józsefváros (2.)			ind.				150	
	620		érk. Szécsány (1.)			ind.				802	

Oda				Nagy-Kikinda—Karlova.				Vissza			
V.-v.	Sz.-v.	Sz.-v.	Sz.-v.	9.				Sz.-v.	Sz.-v.	Sz.-v.	V.-v.
4512	4502	4504	4506					4501	4503	4505	4511
I-III.	I-III.	I-III.	I-III.					I-III.	I-III.	I-III.	I-III.
650	1010	815	230	ind. Budapest ny. p. u.			érk.		1257	740	718
	990		410	ind. Temesvár-Józsefváros			érk.	847		531	
350	1158	155	718	ind. Nagy-Kikinda			érk.	624	841	149	1031
413	1220	221	738	ind. *Váalom			érk.	553	821	123	1018
429	1235	239	752	érk. Karlova (8.)			ind.	540	806	105	953
834	357		1232	érk. Szeged (8.)			ind.	145			608
722		435	953	„ Nagy-Becs-kerek (8.)			ind.				645
1213		920		„ Pancsova-Józsefváros (8. 2.)			ind.				150

Nyomatott Pleitz Fer. Pál kiadónál, Nagybecskereken.